

regime. Derfor indgår det i beslutningsforslaget, at der ikke skal kunne sælges olie fra de danske olie-felter til Sydafrika og heller ikke transporteres olie på danskejede skibe.

Den forværrede situation i Sydafrika nødvendiggør efter forslagsstillernes opfattelse en vedtagelse om, at regeringen skal fremsætte et lovforslag inden 1. december 1985, som pålægger elselskaberne at afvikle kulimporten fra Sydafrika hurtigst muligt.

Det skal sikres, at andre firmaer ikke kan omgå beslutningen i afviklingsperioden, sådan som det tidligere har været tilfældet med BP og Shell.

Derudover vil et stop for al anden import fra Sydafrika være en naturlig reaktion på udviklingen i Den sydafrikanske Republik. Stoppet skal som hovedregel have gyldighed fra 1. juni 1986 under hensyntagen til, at importørerne ikke tidligere har fået opfordring til at afvikle importen, sådan som tilfældet har været med elselskaberne.

I sikkerhedsrådets resolution nr. 569 er der direkte nævnt den sydafrikanske guldmønt Kruger Rand. Resolutionen omtaler også teknologisamarbejdet vedrørende nuklear energi samt computerudstyr til militær og politi, så det vil være nærliggende at forbyde alt salg af teknologi, der kan anvendes på disse områder.

Det har været vigtigt for forslagsstillerne, at oplysningsarbejdet vedrørende apartheidpolitikken i Sydafrika styrkes, og derfor stilles der forslag om direkte støtte til dette arbejde. Det er ligeledes væ-

sentligt, at den støtte, der allerede gives til ofrene for apartheidpolitikken, udvides til en direkte støtte til såvel ANC's som SWAPO's humanitære arbejde og til deres oplysningsvirksomhed, herunder at der ydes direkte støtte til ANC's kontor i København.

For at undgå, at den danske sanktionspolitik undergraves gennem samhandel via Namibia, indebærer forslaget, at Namibia vil være omfattet af bestemmelserne, indtil Den sydafrikanske Republik opgiver sin uretmæssige annekktion af Namibia.

Modstanderne af sanktionspolitikken mod Sydafrika bruger ofte som argument, at sanktionerne også vil ramme den sorte befolkning. Det sorte flertals egne organisationer opfordrer imidlertid kraftigt til, at omverdenen bør iværksætte disse sanktioner, ligesom en af deres fremmeste talsmænd, biskop Desmond Tutu, har gjort det på det allerseneste.

Det samme gælder repræsentanterne for de omkringliggende afrikanske stater, der også vil kunne blive berørt af sanktionerne eller af de modforanstaltninger, som Den sydafrikanske Republik måtte iværksætte. Disse lande har ved mange lejligheder, senest i forbindelse med et møde i Arusha den 9. august i år, klart tilkendegivet, at de finder sanktionspolitikken helt nødvendig for at fremtvinge en afskaffelse af den sydafrikanske apartheidpolitik. Repræsentanter for Lesothos regering har for øvrigt fremhævet sanktionspolitikens nødvendighed under et møde med folketingets udenrigsudvalg.